

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Consolator Fidelis Et Proficientis Animæ seu
Exhortatiunculæ Spirituales Et Succinctæ In singulas
Dominicas & Festa anni divisæ, quibûs Confessarius in S.
tribunali animam Deum verè quærentem paternè ...**

Eisvogel, Veremund

Augustae Vindelic., 1727

September.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52716)

Dominica I. Septembris. SS. Angelorum. § 17

SEPTEMBER.

Festum SS. Angelorum Custodum, seu titulare Congregationis Benedictino-Bavaricæ.

EXHORTATIUNCULA I.

Dilecte! ita est! Magna, eaque innumera sunt sancti Angeli custodis beneficia. Dedisset majora, si nostra fortè non impediisset irreverentia, & ingratitude. Ut saltem tribuat, & largiatur impostherum, amorem compensemus amandò. Angelo enim nostro debemus reverentiam pro præsentia: Devotionem pro benevolentia: Fiduciam pro custodia. S. Gregorius.

Instructio meritoria.

Octavam instituamus, & quotidie *Novem Pater, & Ave* cum Cantico: *Benedicite* oremus. Determinemus & nobis certum per septimanam devotionis diem, quò hunc tutelarem speciali honore veneremur, v. g. diem martis ubi frequentius usurpemus protestationem S. Caroli Borromæi S. Angelo

518 Dominica I. Septembris SS. Angelorum.
Custodi acceptissimam, & *in Mane nobiscum*, aut legibus Marianis invenien-
dam. Heu! quis à lectulo mortis repe-
let Sathanam, si S. Angelum neglexeri-
mus.

II.

Dignitatis suæ vix non obliviscitur
Angelus Custos, ut se totum in
nostras impenderet utilitates, & com-
moda. Quid enim operatur nostrum
causâ? Orat pro nobis; consolatur nos
tempore adversitatis; Subducit pericu-
lis; Tentatos roborat; defendit ab ho-
ste; Revocat à peccato; Præparat ad
pretiosam mortem, Et quid? Nos in-
honoremus pravîs moribûs, aut exem-
plîs vitæ pessimîs? Timeamus, ne nos
deserat.

Instructio meritoria.

In quovis angulo, in quovis diverfo-
rio, Angelo nostro habeamus reveren-
tiam, & hodie multiloquium cavea-
mus. Ore plerumque Deum contrista-
mur & SS. Angelos. In satisfactionem
subjungamus *Lytanias de Sanctis An-
gelis*

Dominica I. Septembris. SS. Angelorum. 519

gelis. *Angeli adstant orantibus, & credentibus.* S. Gregorius.

III.

O Fili! in manibus portat nos Dei angelus. Portat, ne uspiam ad lapidem offendamus pedem, seu vitam nostram. Ecce charitatem! Ecce! humilitatem! pulveri, cineri, fimento terræ tanta præstat obsequia. O nos elatos! Alta semper petimus, quia ima despiciamus. Chare! Omnes delectat celsitudo: Sed audiamus S. Augustinum: Ad celsitudinem humilitas gradus est: Quid tendis pedem? Cadere vis, non ascendere, à gradu incipe, ascendisti.

Instructio meritoria.

Angeli quid ita amant, ut humilitatem? Honorabimus, si in hac ambulaverimus. Id quomodo fiet? Elatos humeros, erectam cervicem, oculos in quoscunque obviantes infixos reprimamus, humiliato semper capite incedamus, oculis terram ceu futuram brevi sepulturam nostram consideremus: & erimus jucundum Deo, angelis, & homini-

mini-

minibus spectaculum. Pro obrinenda humilitate à Christo, & SS. Angelis ita nobilitatâ per novem dies *novem Pater & Ave cum Te Deum* peragamus. Placeat hic numerus novem Angelorum choris.

Festum S. Stephani Hungariae Regis, & Apostoli.

EXHORTATIUNCULA I.

Jacet ad pauperum, & miserorum pedes S. Stephanus, coram quo & populi sua flectebant genua. Humilitas non deprimit nobiles, sed magis nobilitat; quia humili Jesu assimilatur. Quid hinc nostra superbia? Pauperes vix aspectu dignamur? O utinam non ratio & cum indignatione repelleremus! Filii, quid attentamus? Si fecerimus, Jesum abegimus! Quanta crudelitas!

Instructio meritoria.

Pauperes, & miseros si non habeamus, quorum pedes exosculemur, saltem limites aut Ecclesiae, aut cellulae, vel cubiculorum veneremur osculis, memores, quot ibi occasiones meritorum! Virtus quò

quò occultior, eò sanctior. Ut afflicti,
& pauperes suos semper inveniant pa-
tronos, hodiernum Rosarium eis offe-
ramus. Amor non est, si otiosus, &
sine opere.

II.

ORandi studio noctes penè totas
duxit insomnes, atque in cœlesti-
um rerum contemplatione absorptus,
non rarò raptus est in extasin. Dilecte!
Quàm immersi adhuc vivimus luto hu-
jus iniqui sæculi! Ubi raptus nostri? O
utinam non ad vanitates, & insanias
falsas!

Instructio meritoria.

Si noctu evigilemus, amore Christi,
& gaudiorum cœlestium interdum sur-
gamus, somnum modicè abruppamus,
& flexis genibûs SSS. Trinitatem, vel
Venerabile Altaris Sacramentum adore-
mus cum dulci amoris suspirio: *Benedi-
camus Patrem, & Filium, cum San-
cto Spiritu, laudemus & superexalte-
mus eum in secula. Vel Amor! mi Je-
su! Tædeat me dormire sine te! Dele-
tæc vigilare propter te! Nomen tuum*
mea

522 II. Septembris. S. Stephani Reg.

*mea est refocillatio! Memoria tui mea
unica quies, & consolatio.* Dein ite-
rum ad lectum. Donum vigiliarum, &
occultæ orationis, donum preciosissi-
mum est. Ut digni simus hujus posse-
sione, per unam horam integram co-
ram Sanctissimo nos detineamus, nemi-
nem in ecclesia aspiciendô, sed erectis
manibûs ac recollectô spiritu S. Rosa-
rium cum officio minori de dulcissimo
Nomine Jesu, aut amabili SS. Altaris
Sacramento. Cum Jesu loqui quàm
jucundum, & dulce!

III.

REgni negotia tam prudenter di-
sposuit, & ordinatè S. Stephanus,
ut sine consilio virorum à sapientia, &
virtute celeberrimorum nihil unquam
aggredi voluerit. Charissime mi! Ca-
veamus nimiam de nobis ipsis confiden-
tiam. Centies confundemur, & erra-
bimus. Quare? quia superbis resistit
Deus. *Quamvis sis in tuto, nolî esse se-
curus.* Monet D. Bernardus. Non
enim *sumus sufficientes, cogitare aliquid
boni*

boni ex nobis ; Sed omnis sufficientia ex Deo est. 2. Cor. 3.

Instructio meritoria.

Singulis mensibus bis accedamus Venerabilem Patrem spirituales, consulamus, & an nulli in nobis advertantur errores, excessus, vel offensæ magis notabiles, cordatè conveniamus. Si quæ præscripserit media, citò exequamur. Ne verò id nostris adscribamus viribus, recitemus officium minus de Spiritu Sancto. Ubi vult, hic Deus spirat.

Festum S. Rosaliæ Virginis Pa-
normitanæ & Patronæ contra pestem
per omnia regna, & Provincias Ro-
mani Imperii Honoratissimæ.

EXHORTATIUNCULA I.

ANtra, speluncam petamus, ô fili!
Inveniemus in his Virginem Ro-
saliæ in summa austeritate vitæ, & con-
temptu regiæ etiam amplitudinis Deo
suo suaviter fervientem. Sic nullus lo-
cus adeò squalidus, aut tetricus, ubi non
virtuti diversorium. Nec verus amor
refugit aspera. *Qui enim amat, non la-
bo-*

borat ; *Et omnis labor non amantibus
gravis est ; solus amor est , qui difficul-
tatis nomen erubescit.* S. August.

Instructio meritoria.

Cultum habeamus majorem, uti & munditiem specialem cubiculis, & cellis nostris, ubi sanè Officina multorum actuum heroicorum. Non patiamur ibi jacentes in terra sordes, & dum ingredimur, flectentes genua dicamus cum Regio Psalte : *Intraibo in domum tuam, Domine! Et reddam tibi vota, que distinxerunt labia mea.* Pro spiritu collectionis dicamus Psalmum : *Quam dilecta tabernacula* &c. Omniaque SS. exercitia sine scabello instituamus. Flectimus coram Deo! Exinanite usque ad profundum!

II.

Solitaria nostræ non deerant coelestes deliciae. Tœdium, & horrorem asperæ adeò vitæ, quem suggestit daemon, acriter in seipsam sæviendò triumphavit S. Rosalia. Et nos! O mi chare! Inter hilaria, & amœnitates confidimus de victoria? Quid stolidius? Mollia ci-

tò cadunt. Stant firmiter heroica pectora. Qui corpus mulcet, pabulum sat pingue nutrit bufonibus. Corpus bene pastum rarò est castum.

Instructio meritoria.

Toedium, & nausea rerum spiritualium ô quàm multos jam abstulit Christo! Rarò sumus sine illo. Ad arma ergò! Quàm primùm toedere incipimus, ad ecclesiam, vel ad librum spiritualem, vel ad opus quoddam manuum confugiamus, clamantes ad Crucifixum: *Deus meus! Deus meus! Ut quid dereliquisti me!* Ut verò fortiter resistamus, ignem divini amoris, & Sancti Spiritûs imploremus per Lytanas de eodem divino Spiritu. O ignis, qui semper ardes, & nunquam extingueris! O amor, qui semper uris, & nunquam tepescis! Accende me, & accendar, ut totus diligam te. S. August.

III.

INventum S. Rosaliæ corpus liberavit totam Siciliam à lue, & contagione truculentissimâ. Quis jam neget, ô fili! Vitam in austeritatibus, & in poenitentia-

ten-

tentiâ transactam parere corporibus novum robur, & gloriam? O nos debiles! Quia deliciis assuescimus nimium! Delecte! potemur potius de torrente voluptatis Divinæ, ut nil jam mundanorum degustare libeat venenatæ dulcedinis. Hæc enecat; illa ad vitam æternam excitat.

Instructio meritoria.

Patriæ multa debemus! Solvamus devotione debita, quâ singulis annis hodiernum festum solemnius celebrabimus, aut sacrificandò, aut S. Synaxim suscipiendò, & Rhythmum illum ad Mariam persolvendo :

Stella cœli extirpavit,
 Quæ lactavit Dominum,
 Mortis pestem quam plantavit
 Primus parens hominum,
 Ipsa Stella nunc dignetur
 Sidera compescere,
 Quorum bella plebem cadunt
 Diro mortis ulcere.
 O gloriosa stella maris
 Pestiferis succurre morbis

Aud

Audi nos, nam te filius
Nihil negans honorat.
Salva nos Jesu! pro quibus
Virgo Mater te orat, Amen.

Ÿ. Ora pro nobis sancta Dei Genitrix.
R. Ut digni efficiamur promissionibus
Christi.

Oremus.

Deus misericordiæ, Deus pietatis,
Deus indulgentiæ, qui misertus es super
afflictionem populi tui, & dixisti an-
gelo percutienti populum tuum: sufficit,
nunc contine manum tuam; ob amo-
rem illius Stellæ gloriosæ, cujus ubera
pretiosa, contra venenum delictorum
nostrorum quàm dulciter suxisti: Præsta
auxilium gratiæ tuæ, ut ab omni peste, &
improvisa morte securè liberemur, & à
totius perditionis incursu salvemur, per
te Jesu Christe, Salvator mundi, Rex
gloriæ. Qui cum Patre, & Spiritu San-
cto vivis, & regnas Deus per omnia sæ-
cula sæculorum. Amen.

Oremus.

Exaudi nos quoque Deus, salutaris
noster, ut sicut de Beatæ Rosaliæ Virgi-
nis

nis

nis tuæ Festivitate gaudemus, ita piæ devotionis erudiamur affectu, & ejus intercessione ab iracundiæ tuæ flagellis misericorditer liberemur.

Festum S. Magni Abbatis ex
Ord. SS. P. Benedicti Sueviæ
Apostoli.

EXHORTATIUNCULA I.

Nomen prodidit, quis fuerit hic Vir coram Deo & omni populo? Magnus videlicet à sanctitate vitæ, & plenitudine virtutis. Magni æstimari desideramus? Fili! ut simus, & cum veritate dicamur: Cur non laboramus? Hocne profiteri Christianum? Solo nomine. Re, & opere negamus.

Instructio meritoria.

Magna Christiani Nominis dignitas! Ne minuat per nos, unum, vel alterum actum heroicum in abnegando appetitu concupiscibili, vel irascibili exerceamus, & ut superemus, in honorem S. Magni Psalmum recitemus: *Magnus Dominus, & laudabilis nimis cum tribus Patet & Ave.* SSS. Trinitas respiciet, &

respiciendô nos Magnos virtute, & gratiâ efficiet.

II.

PAuperes si vestire, si ditare non valeamus, dilecte! cum Divo Magno Verbum bonum, lene, & mansuetum petentibus demus cum charitate. S. Magnus cœcum sanavit utens B Petri verbis: *Argentum, & aurum non est mihi; quod autem habeo, hoc tibi do: In Nomine Domini Nostri Jesu Christi aperiantur oculi tui.* Dixit, & vidit. *Beati mites, quoniam ipsi possidebunt terram miraculis.*

Instructio meritoria.

IRasci, & indignari, si quid petitur à nobis, quàm indecens est! Inferamus hîc vim insultæ, & petulanti naturæ, & nemini per octo dies negemus, quod justè rogati fuerimus. Pro satisfactione omnis indignationis nostræ recitemus officium de SS. Nomine Jesu. Hic utique docuit: *Discite à me, quia humilis sum, & mitis corde?*

Z

III. Ter-

III.

Terribilem interfecit draconem D. Magnus. Quô mediô? Precibus, jejuniis, & vigiliis. His cedere debent & efferæ bestia. Et ô rem miram! Pravam consuetudinem, hanc, vel illam effrânem vitæ licentiam, vel passionem mediis adeò potentibus tollere aut non volumus, aut iniquè desperamus. Ah! cur vivimus fili! Si pravos habitus ita prædominari nobis permittamus?

Instructio meritoria.

Impossibile, duobus servire Dominis Deo, & vitio. Quid agimus? Hanc vel illam passionem, aut inveteratam consuetudinem per hunc mensem aggredi fortissimè statuamus. Media sint pietatis, & devotionis exercitia. Nostrum est, conscribere opera; Venerabilis Patris spiritualis benedicere. Interim pro successu felici assumptæ pugnae quotidie post mensam cordi Jesu suavissimo apud Sanctissimum ferventer pia commendemus proposita addendo *quinque Patres*
 & Ave cum Psalmo: *Cum invocarem*

exan

exaudivit me Deus. Cadat inimicus!
Imperet anima!

Festum Gloriosissimæ Nativita-
tis Beatissimæ Virginis Mariæ.

EXHORTATIUNCULA I.

Dilecte! Ad domum properemus
Joachimi. Maria nata est! Ex-
osculemur, quam tota cœlestis curia, &
Ipsa colit, atque honorat sacrosancta
Trinitas. Pater ut Filiam: Jesus ut Ma-
trem; Spiritus Sanctus ut Sponsam sibi
electissimam. Deus præcessit: Non se-
quetur homo totus dependens à Mariæ
præsidio? Maria enim est solatium eo-
rum, qui affliguntur; est ultio eorum,
qui vexantur; est amictus eorum, qui
sunt nudi; est firma defensio eorum, qui
manè ad eam vigilant, quæ semper suis
fovet ulnâs devotos sibi famulos. S.
Theophil.

Instructio meritoria.

Et quî parvulam adeò præcelsam con-
dignè venerabimur? Cantu Mariæ. No-
vies *Magnificat* orabimus, & inde gra-
tulabimur benedictis parentibus SS. Joa-
chimo,

132 VIII. Septembris. Nativitatis B. V. M.
chimo, & Annæ jungendo S. Rosarium
de Mysteriis gaudiosis. Hæc dies, quam
fecit Dominus, gaudeamus!

II.

Nascitur Principi cuidam filia, jam
gratulationes audiuntur, festa in-
stituuntur, munera offeruntur. O filii
Nata est mundi Domina! Lætetur cor
nostrum, laudes dicamus Domino, &
multis pietatis obsequiis diem tam san-
ctum, & millies benedictum transiga-
mus, idque non sine munere.

Instructio meritoria.

Sed ubi illud? Aurum, & argentum
non petit Maria: bene puritatem cor-
dis, & humilitatem. Ue exhibeamus,
altaria Beatissimæ Virginis in templo vi-
ficemus, & ante quodlibet in veneratio-
nem atatis B. V. Mariæ novem *Pater* &
Ave recitemus cum hymno: *Memento*
salutis auctor. Vel in honorem 72
annorum, quibus S. Deipara vixit super
terram, totidem *Ave* oremus. Auctrix
peccati Eva, & auctrix meriti Maria.

III.

O Si tandem cordibus nostris nasce-
retur Maria! ô si perfecta hujus
cognitio! Ardens amor! Marianus ze-
lus! Fervor Cherubinus! Sic Nativitas
Mariæ foret & nativitas, seu regenera-
tio nostra; quia per Mariam nova fie-
rent omnia, nova in sensibus, nova in
verbis, nova in corpore & anima. *Sicut*
enim ô fili! Omnes cecidimus per fœmi-
nam, ita non erigimur, nisi per fœminam.
S. Bern.

Instructio meritoria.

Non recedamus à domo Joachimi.
In hac per recollectionē hodiernæ totius
diei specialem quieti, & solitarii per-
sistamus, & in honorem 72. annorum ac
vitæ Beatissimæ Virginis totidem *Ave*
cum 72. osculis terræ peragamus. O si
vitæ Mariæ responderet & nostra! Et
hujus quale impedimentum? Quia non
verè diligimus Mariam, Hic hîc respon-
deat tepiditas, & negligentia in cultu
Mariano! Nulla nimium tenera Maria-
no obsequio ætas.

534 X. Septembris. S. Nicolai Tolentini.

Festum S. Nicolai Tolentini ex
S. Ordine Eremitarum S. Augustini.

EXHORTATIUNCULA I.

Speculum desideramus admirandæ au-
steritatis? Intueamur vitam S. Ni-
colai, & videbimus non sine stupore.
Hic utut sui exactor rigidissimus, tamen
vixit semper hilaris, & jucundus. Vitæ
rigor pacem, & spiritûs læticiam non
aufert, sed dat, & datam conservat.

Instructio meritoria.

Inter mundi gaudia cui unquam fuit,
erit, vel est bene? Fili! attendamus, ne
in victu, vel vestitu plus delectationis,
& delicatæ commoditatis quaramus,
quàm necessitatis, aut Christianæ pau-
pertatis. Natura paucis contenta est.
Offeramus cum jucunditate spiritûs Deo
unum, vel alterum mortificationis
actum in mensa. Eâ finitâ visitemus San-
ctissimum cum illo desiderabili Psalmo:
*Quemadmodum cervus desiderat ad
fontes aquarum. Anima plus est, ubi
amat, quàm ubi animat.*

II.

Quantum orationis studium in S. Nicolao! Erat assiduum, atque ardentissimum. Ut interrumperet, invaditur à Sathana, miserè vexatur, & flagellis crudeliter cæditur. Orare tamen pergit Vir Domini. Dilecte! non his insultibus opus est, ut à precibus desistamus. Sufficit unica distractio, & recedimus. *Oratio fervidam mentem requirit*, ait S. Chrysostr. & si fuerit fidelis, humilis, fervens, cœlum penetrabit; unde certum est, quòd vacua non redibit. S. Bern.

Instructio meritoria.

Dum tempus habemus, oremus. Præveniamus lectulum ultimæ infirmitatis, ubi orare vix quidquam propter extremas, quæ nos prement undique, angustias poterimus. In compensationem orationum toties neglectarum omnia Tria SS. Rosaria persolvamus, idque vel hodie, vel aliò opportuniore Tempore. His rosâs sternemus nobis viam pro patria cœlesti.

III.

O Qualem doctrinam audio ex ore S. Nicolai! *Qui semel a Domino discesserit, ait, nusquam erit contentus. Qui autem permanserit cum eo, possidet omnia.* Chare mi! An non stulta, & fordida nimium est avaritia, cum eo contentum non vivere, qui summa felicitas, & Beatitudo omnium Angelorum, & sanctorum consummata? Aliter ecstasticus Doctor S. Augustinus cordialiter, contestans: *Æterne Deus! Te Credo, te spero, te laudo, te amo, adoro, ac benedico sine deformitate perfectum, sine quantitate magnum, sine qualitate bonum, sine tempore sempiternum.*

Instructio meritoria.

Sumus in bono statu? maneamus. Non nostras calamitates fucatae aliorum comparemus felicitati. Vult Deus, ut in hoc statu vivamus, non in alio, quem nos fortè optamus. Acquiescamus igitur voluntati Divinæ, & latemur in Domino semper. *Cognovi* (effatum sonat Salomonis) *Quòd non esset melius, nisi letari, & facere bene in vita sua.* Ne
Dei

Dei obliviscamur, quinquies hodie communicabimus spiritualiter, præsertim ad utramque refectioem. Quinquies & Psalmum orabimus: *Letatus sum in his, quæ dicta sunt mihi.* Jesu! nolo vivere sine te.

Festum Sacratissimi, & Melliflui Nominis Mariæ.

EXHORTATIUNCULA I.

Flectamus genua ò Mariophile! quoties pronuntiabitur Nomen Mariæ. Non enim infortunium est ullum (loquitur S. Anselmus) non est periculum, quod non à nobis avertat hoc Nomen. O nos modicæ fidei! Cur Mariam non invocamus? Vult adesse cunctis obsecrationibus nostris, in cujus manibus verè reposita est omnium salus.

Instructio meritoria.

Desidiam emendemus, & Mariam jugiter imploremus. In reverentiam tanti Nominis, quoties illud audierimus pronuntiari, toties quàm humillimè inclinatò capite Matrem salutemus. Pro

Z 5

op-

opportunitate tamen temporis dicamus
amorosum Rhythmum : *Omni die dic*
Mariæ, mea laudes anima. Vel co-
gitare Mariam, salutare est.

II.

GRande Nomen Maria ! quis hoc
offendere, contemnere audebit ? O
dilecte ! Sæpe sæpiùs offendimus, illud
in vanum sumendô. Heu ! tremunt
dæmones, dum audiunt : Et ad risum,
ad levitates applicet homo ? Majestas
Mariæ terreat, si Amor non alliciat !

Instructio meritoria.

Citò satisficiamus ! Deprecemur fle-
xîs genibûs, corpore dein prostrato cul-
pam dicamus, novisque honoribus
coronemus Natalizantem. Quibus ?
Quinque psalmos oremus exprimentes
quinque primas Mariæ litteras nimirum
Magnificat. Ad Dominum. Retribue
servo tuo. In convertendo. Ad te le-
vavi. Porrò in cultum cujuslibet lit-
teræ quinque actus exerceamus, & ex-
ercitos Ven. Patri spirituali extrada-
mus post octavam peractam. Amor
otitari non debet.

III. De-

III.

Devotè non potest nominari Maria,
sine nominantis utilitate. Ita S.
 Bonaventura. En ! causam teporis,
 & nausæ sub invocatione Mariæ. De-
 est devotionis affectus; Ideò & dulce-
 dinis fructus. Sed quid hoc? Nauseare
 Mariam. Fili ! Ergò non nobis nota
 Catharinæ senensis sententia dicentis:
Maria est à Deo electa, parata, &
posita tanquam esca dulcissima ad ca-
piendos homines?

Instructio meritoria.

Desidiam, & socordiam tantam non
 redimamus? Absit! Dies est, hora est,
 festivitas magna est: Non negligamus.
 Quoties ergò imaginem Beatissimæ Ma-
 tris transibimus, mediò genu flectentes
 dicamus: *Dignare me, laudare te Vir-*
go Sacrata! In satisfactionem verò ir-
 reverentiarum omnia tria offeramus S.
 Rosaria in honorem quindecim Myste-
 riorum, quibus plurimùm honoratur
 Nomen Mariæ. Vivat Maria in corde!
 Vivat in ore!

Festum Exaltatæ S. Crucis.

EXHORTATIUNCULA I.

Fili! Amice! magni esse cupimus? Cupimus inter creaturas exaltari? Vitæ incommodis, paupertati, aliisque ærumnis imperare? Amplectamur S. Crucem, quam nostris imposuit humeris providus, misericors Deus. In Cruce miseria nulla. Sine ea semper maxima. Qui hîc flagellatur, ibi perpetuò lætatur. Abite jam momentanea hominum & sæculariter viventium gaudia! Abite! sum, ubi Crucifixus.

Instructio meritoria.

Adoremus nobile S. Crucis trophæum, & ut omni veneratione in orbe universo à piis Christianis honoretur, statim à manè, & primo excitationis signo versus quatuor mundi plagas genua flectamus dicentes: *Adoramus te Christe, & benedicimus tibi, quia per Crucem tuam redemisti mundum.* Recitemus & Hymnum ex Vesperis: *Vexilla Regis prodeunt.*

II.

Heraclius Imperator ovans & triumphans ad proprium locum suis humeris sacram Crucem à Chosroa reportatam portare gestiebat. At urbem ingredi non potuit. Prius purpuram, coronam, & calceamenta deponere debuit. Humilitas in servis placet cœlorum Regi. Et hæc virtus nunquid & nobis possibilis? Humilitate quid ditius? Quid pretiosius? Hac regnum cœlorum emitur. S. Bern.

Instructio meritoria.

Superbiunt non rarò & nostra capita! Ideò non mirum, quòd nondum in nobis transformatus sit Christus, & hic Crucifixus. Ut nos tandem humiliemus, nostrasque voluntates submittamus, omnes preces, adorationes Venerabilis Sacramenti, vel alias devotiones in Ecclesia inclinatio exemplariter versùs terram capite, ac submissis oculis instituemus oraturi pro opportuniore occasione officium minus de S. Cruce. Jesus pendet in Cruce! Et homo incedat elata cervice?

III.

CHare! ad Calvariæ montem ascendere cupimus? Nudis pedibus, & pœnitentiæ operibus eò eluctemur, uti Heraclius. Cum Cruce Domini non stant affectus pravi, passiones, aut turbidæ propensiones. Nudi simus, necesse est, si divitias, & gloriam Jesu rapere & capere desideremus. O beatos pauperes spiritu! *Quanta enim beatitudo! pro parvis magna recipere, aterna pro brevibus, pro morituris semper viventia, & habere Deum debitorem?* S. Hier.

Instructio meritoria.

Dicamus igitur cum D. Paulo: Mihi autem absit gloriari nisi in Cruce, in paupertate, humilitate, & obedientia Domini Nostri Jesu Christi! Quibus virtutibus ut ad coelum usque tertium exaltemur, per octo dies quotidie coram Crucifixo genuflectamus, & *quinque Patres & Ave*, in honorem quinque SS. Stigmatum Jesu recitemus. Cum Jesu! cum Cruce Domini! cætera nihil ad nos.

Festum Impressionis Sacrorum
Stigmatum factæ Seraphico Patriar-
chæ Sancto Francisco.

EXHORTATIUNCULA I.

O Gratum oculis spectaculum! Fili
mi! S. Franciscum cernimus vul-
neribus Christi rubescentem? Cernimus
Jesum, & Francisco sese quasi incorpo-
rantem? Accurramus & nos & utrum-
que amoris osculo stringamus, suspiran-
tes: Domine! intra vulnera abscondas
me!

Instructio meritoria.

Ut in amore plures ex omnibus reli-
gionibus prodeant seraphicæ, & erga
Crucifixum Dominum vulneratæ ani-
mæ, jungamus quotidiano Missæ sa-
crificio *quinque Pater & Ave cum ora-
tione: Respice, quaesumus Domine, su-
per hanc familiam &c.* Passio Jesu, cla-
mat S. August. quanta sit, cogitate: Hanc
in statera cordis vestri appendite; & to-
tus vobis figatur in corde, qui totus pro
vobis fixus fuit in Cruce.

II. S.

II.

S Franciscus in omnibus adversitati-
bus non invenit efficacius reme-
dium, quàm vulnera Christi. Aperta
sunt & hæc nobis! Hic quiescamus! Est
& hoc ipsum Crucifixi consilium, cum ad
quemdam jamjam è religione aufugere
volenti dixit: *Omne asperum intinge in
vulnera mea, & erit tibi dulce.* Fili!
sonet & hæc vox in auribus nostris! Vox
enim hæc dulcis, & facies ejus decora.
Cant. 2.

Instructio meritoria.

Contraria, & adversa non desunt. So-
la deficit patientia. Ut retineamus, &
in tribulationibus sanctè gaudeamus,
quinque decades hodie recitemus ex SS.
Rosario, quarum primam applicabimus
vulneri dexteræ Christi, & sic de cæteris.
Sic nobis sicut amanti D. Bonaventuræ
genuinè fatenti: *Non possum esse sine
vulnere, quando te video vulneratum.*

III.

O Dilecte mi! quinque & nobis sunt
vulnera in sensibus nostris! Sed
per quinque plagas Crucifixi perpetuè
salu-

saluti restituti sumus. Attendamus, ne nostrâ incuriâ, sensuum laxitate, & appetituum petulantia iterum renovemus. Ex Sacris vulneribus processit spiritus Jesu, spiritus bonus, spiritus rectus, spiritus dulcis, spiritus fortis, infirma roborans, aspera planans, corda purificans. Non depellamus irreverentiis!

Instructio meritoria.

Ne eveniat, quod timeo. En Mariæ consilium, quod dedit S. Mechtildi. Ad hanc sic Deipara: Filia! veni! & osculare vulnera amantissimi Filii mei! Cordi meo fige tria oscula cum gratiarum actione pro effluxu gratiarum copiosissimo in omnes creaturas. Osculando vulnus dextræ, gratias eidem age, quod fuerit cooperatrix tua in omnibus operibus: Lævæ, quod fuerit hætenus assy-lon tutissimum in omnibus adversis. Dextri pedis, quod tanto desiderio in te quærendo cucurrerit; sinistri, quod ibi inventura sis veniam omnium peccatorum. Qualis hæc doctrina? Maria dedit. Exequamur! Hodie recitabimus officium de SS. Vulneribus Christi ex
offi-

officiosa Ruth. Cum triplicando hoc amoris suspirio : *Domine Jesu! O Deus cordis mei! Per illa Sanctissima vulnere, quæ amor mei inflixit in Cruce, quæso, tuis famulis subveni, quos pretioso sanguine redemisti.*

Festum S. Thomæ à Villanova
ex S. Ordine Divi Augustini Archi-
episcopi Valentini.

EXHORTATIUNCULA I.

O Nobilem in Thoma puerulum! Vidit pauperes; vidit & nudos. Quid amor suggerit? Sese propriis exiit vestibûs, & indigenti tribuit. Fili michare! Talia charitatis obsequia miramur! Si imitari non placeat, id saltem præstemus, ut proximum suò bonò Nominè, famâ, & honore denudatum ac privatum vestiamus verbis consolatoriis, defensoriis, & propugnatoriis. *Beatus qui intelligit super egenum & pauperem; in die mala liberabit eum Dominus.* Psal. 40.

Instructio meritoria.

Vix dies, ubi proximus non patitur in
fama

fama per linguam mordacem, acuminosam, detractoriam, & injuriosam. Sic jam propositum firmum, standi à dextris, & defendendi patientem. Nos autem ut eò firmiores in charitate erga proximum solidemur, duodecim actus hujus regię virtutis usque ad proximatam confessionem reflexè exerceamus quotidie renovandò illa ardentissimi D. Augustini desideria : *Deus meus! misericordia mea! Oro te per dilectum Filium tuum, da mihi misericordie opera, pietatis studia, compati afflictis, consulere erroneis, subvenire egenis, succurrere miseris.* Hoc Alexipharmacum, quò natura reparabitur corrupta.

II.

Quid petere à Deo solebat hic sanctus? Nunquid honores? Amplas substantias? Redditus pingues? Dies hilaritatis, & jucunditatis? Amore Christi hæc contempsit, & deseruit omnia. Preces quotidianæ erant, ut scientiam sanctorum, & rectam vitæ, morumque normam desursum obtineret. Fili, cur per multa vagamur, quæ-

quærendo bona corporis varia? Amemus unum bonum, in quo sunt omnia bona, & sufficit. Porro unum est necessarium, ut salvemus animas nostras,

Instructio meritoria.

Ut eò frequentius recordemur Domini Dei, & Christianæ obligationis nostræ, quâ tenemur declinare à malo, & facere bonum, quotidie ad elevationem S. Hostiæ in missa supplicemus pro solido peccati horrore, contemptu sæculi perfecto, & Cherubino Dei amore super omnia, subjungendo in fine missæ septem Pater & Ave pro lucrands indulgentiis. Clausula sit devotus hic gemitus: *O infinita Sapiencia! Da mihi veram sapientiam, & scientiam sanctorum, ut te in veritate cognoscam, ac toto corde diligam.*

III.

Misericordias erga afflictos S. Thomæ quis enarrabit? Fili! nemo poterit; quia stupendæ, & admirabiles. Omnia, etiam ipsos Ecclesiæ redditus dispersit in egenos, adeò, ut ne quidem ei lectulus superesset, dum lu-

Stat.

Etandum cum morte. Amor! liberalitas! Misericordia erga pauperes ubi es, si non inveniari in cordibus Christianorum? *Beatius est magis dare, quam accipere.* Act. 20. *neque homo aliquid tam divinum habet, quam de aliis bene mereri.* S. Greg. Nazian.

Instructio meritoria.

Probemus vel hodie, quòd & in nostris resideat cordibus charitas erga miseros, & clementia. Demus, quantum possumus, omnibus, quotquot elemosynam petierint hodie à nobis. Si pecuniæ non sint, dimittamus saltem in bono verbo, & in Nomine Jesu memores illius: *Aurum, & argentum non est mihi.* Si sint, extendamus manum ad pauperes, & nostrâ liberalitate foveamus eos. Item & in cibus, aut potu aliquid relinquamus mentaliter dicendo: *Jesu! tibi, & miseris!* *Nunquam est vacua manus à munere, si arca cordis repleta sit bona voluntate.* S. Greg.

Festum

Festum S. Matthæi Apostoli ex
Telonio prodigiosè ad conversio-
nem vocati.

EXHORTATIUNCULA I.

Sedet, & otatur Matthæus in suo celo-
nio. Non patitur Jesus, extremus
pigrizia, otii, & tepiditatis osor. Fili,
ut quid & nos stamus otiosi in via vir-
tutis? Non sedere, non pigritare & qui-
escere, sed laborare, certare, progredi
oportet. *Tempus seminandi nunc est;
colligendi verò post hanc peregrinatio-
nem. Prout unusquisque seminave-
rit, metet.* S. Laur. Just.

Instructio meritoria.

Prò! quid agimus? Cur non jugiter
ad montem pergimus magnæ sanctita-
tis? Cur stertimus pigri? Salvari oportet,
ubi? In monte. Et terræ affigimur?
Unde hoc? Quia nullum servamus
vivendi ordinem. Emendemus
ò chare! & impostherum totius die
agendorum semper nobis præfigamus
certam rationem, & distributionem.
Secùs ex improvise nos improvise
otium

otium præveniet, multas merendi horas auferet, & Deo, proximo, atque nobis prorsus inutiles reddet. Id ne Deus permittat, tres extraordinarias visitationes Sanctissimi Altaris Sacramenti instituamus, ubi S. Augustini preces innovabimus rogantes: *Reseca in me Factor mei! otiositatem, somnolentiam, pigritiam, & mentis hebetudinem.* Fili! Usque quò de somno, de otio consurgemus? Surgamus! grandis enim nobis restat via.

II.

AD duo verba: *Sequere me.* Matthæus convertitur ad Dominum, pro cuius amore & vitam posuit. Fili! quotidie transit, videt, & aspicit, vocat, & invitat Jesus. Sed quæ nostra ignavia? A telonio, à vanitatibus, & gaudiis sæculi necdum avelli possumus! *Verum si quis non amat Dominum nostrum Jesum Christum, anathema sit.* 1. Cor. 16.

Instructio meritoria.

Avelli à stultitia hujus sæculi non volumus in vita: Ergo avellemur in morte.

te.

te. Sed ò quàm nimis dura hæc nobis eveniet avulsio ! Non volumus audire: *Sequere me.* Ergo dulcius erit tonitru: *Ite maledicti.* Quàm necessaria proinde nobis voluntatis nostræ abnegatio ! Pro hujus praxi, & exercitio studeamus hodie ad omnia divina officia, sacra exercitia esse inter primos, nostroque fervore & exemplo quoque allicere alios ad parem devotionis, & abnegationis affectum. Pro quo obtinendo *duodecim Pater, & Ave* recitemus cum totidem *Gloria Patri &c.* & osculis terræ. *Nosse Deum, consummata justitia est; & scire justitiam, & virtutem Ejus, radix est immortalitatis.* Sap. 15. 3.

III.

UT Nomen, & prodigia Christi dilataret, Evangelistam induit S. Matthæus, Evangelia conscripsit, & æthiopes (ò gentem barbaram !) docuit. Fili dilecte ! Non exigitur à nobis, ut S. Evangelia conscribamus; Sed ut his conformiter vivamus, & promptè obediamus. Scrutemur jam conscientiam. Videamus, quæ vitæ nostræ ratio ? Nam

*id agendum est, ait D. Chrysoctomus ut
vita nostra Evangelio respondeat.*

Instructio meritoria.

Sub lectione SS. Evangeliorum ò ubi
nostra interdum sunt corda ? Erubesci-
mus fateri. Summa his reverentiam,
timorem, & fidem debemus, Igitur &
reddamus standò posthac ad eorum le-
ctionem in magna animi recollectione,
& Deum rogandò, ut verba Evangelica
exeant in omnem terram, & convertant
obdurata hominum pectora. Pro clau-
sula ad implantandam infidelibus fidem
catholicam recitemus *officium de SSS.*
*Trinitate cum affectu suspirante: Domi-
ne! auge nobis fidem.*

**Festum Sanctorum Martyrum
Cosmæ, & Damiani Thaumatur-
gorum.**

EXHORTATIUNCULA I.

CHare fili! Infirmi sumus? Ad me-
dicos curramus. Monstrat hos
nobis dilecta parens Ecclesia in Sanctis
Cosma, & Damiano. Nostra igitur eis
pandamus vulnera! ostendamus & ani-

A a mi

mi ulcera! Placebit hæc nostra confidentia. In meritis, & patrociniis sanctorum salus nostra. Quærimus alibi? Perdemus! Inveniemus nunquam.

Instructio meritoria.

Sed quomodo vulnera pandemus, si intima rarò, aut nunquam inspiciamus? Si examina ordinaria frequenter negligamus? Emendemus nos, & per octo dies jugiter occupemur in exercitio nocturnæ discussionis, descendamus intra propriam conscientiam, & *15. Pater & Ave cum Te Deum Laudamus* nobis ipsis imponamus in regularem poenitentiam. Cor si non offeratur humiliatum, non dimittitur peccatum.

II.

Benefacere proximo, magnum pietatis opus est. Consolari infirmos, divinæ Charitatis. Sancti hi Medici & succurrerunt, & gratis sanarunt omnes, & singulos, quotquot languebant corpore. Quid nos? Bone fili! jam naufragamus, si vel à longè ægrotos intuemur, aut de his quid narrari audimus. **O delicatos! O molles nos! Heu! privabi-**

vabimur illô dulcedinis verbô: *Infirmus
sui, & visitastis me.*

Instructio meritoria.

Opera facimus multa: Humaniter
conversamur cum proximo; Dulciter
alloquimur, juvamus, & consolamur.
Quô fine? O si gratis! O si sinè respec-
tu ad propria commoda, sine reflexio-
ne ad majorem sui æstimationem, & fa-
vores lucrandos hominum! Infelicia
lucra! His perdimus cœlum, Deum,
omnia. Assuescamus igitur rectæ in-
tentioni, quam hodie præcipuis diei
operibus præfigamus hac tesserâ: Do-
mine! *Tu scis, quòd amem te.* Fiat
adoratio Sanctissimi clausis oculis, &
erectis manibûs per unum quadrantem.
In fine addatur *officium* de mellifluo Ven.
Altaris sacramento. Quoties cupimus,
Jesus se nobis conjungit: Thesaurum
aperit, quotiescunque indigus supplicat
homo.

III.

NEc mirum, quòd levem mercedem
ab hominum manibus recusaverint
hi Martyres constantissimi. Majorem,

A a z &

956 XXIX. Septembris. S. Michaelis Archang.
& quidem immortalem sperabant à Do-
mino, quam & obtinuerunt martyriò.
O fili! Sursum cum cordibus nostris!
In terra non nisi expectanda afflictio; ibi
sola, & perpetua invenitur consolatio.

Istructio meritoria.

Quidquid acceperimus, aut donatu-
ri simus aliis, prius superioribus exhi-
beamus, aut in horum absentia, mani-
bus Jesu, Mariæ, & S. Josephi præsen-
temus, supplicantes, ut bene ¶ dicere,
& sanctificare dignentur intenta mune-
ra. Ad exuendum verò omnem pro-
prietatis affectum hodie, & singulis so-
lemnioribus Festis renovare statuamus
religiosa vota, quæ claudemus cum *Te*
Deum Laudamus. Sacrificium prom-
ptæ, & piæ voluntatis, est coram Deo
magnæ sanctitatis.

**Festum Gloriosissimi Principis,
& Archangeli S. Michaëlis, Prote-
ctoris Ecclesiæ potentissimi.**

EXHORTATIUNCULA I.

Fili! unde S. Michaëli tanta in cælis
gloria? Nunquid à profundissima
sui

XXIX. Septembris. S. Michaelis Archang. 557
fui submissione, & humilitate? Non est
locus in cœlo superbis, & elatis corde.
Hos fugiamus, & SS. Michaëlis humili-
tatem sequamur cientes humillimi.

Instructio meritoria.

Humilitas traxit desursum Dei Uni-
genitum; Humilitas peperit; Humili-
tas in cruce exaltavit. Et tamen tam
modico pretio virtus adeò divina est in
cordibus hominum! Ut nos feliciter
obtinemus, per octo dies formulam S.
Michaëlis semper flexis genibus peraga-
mus cum *Lytanis* de SS. Angelis, & Ar-
changelis. *Angeli* præfunt hominibus;
Archangeli præfunt angelis, & hæc in
hominis adjutorium.

II.

Fili! quid hodie cernimus? Michaël,
& angeli ejus præliantur cum draco-
ne, quem & in profundum dejecerunt.
O nos modicæ fidei! Jam ligatus est ad
orcum cerberus infernalis, & quid? Pu-
gnam timemus? Victoriâ, & trium-
phum desperamus? Stemus generosi,
chare fili! Et pugnandò, amandò, at-
que perseverandò triumphemus. *Ni-*

558 XXIX. Septembris. S. Michaelis Archang.
titur quis frustra, nisi innititur. S.
Bern.

Instructio meritoria.

O suggestiones diabolicæ! Quis verò
numerabit? Ubique prælia! Undique
timores! Sed angelus, & Deus pacis
nobiscum. Ut nunquam succumba-
mus, in honorem novem Chororum
Angelicorum per hanc octavam dica-
mus novies *Te Deum Laudamus*. Gau-
dium angelorum est laus Dei, præsertim
continua.

III.

O Fili! judicio illi tremendo assiste
S. Michaël. Quis eum non ti-
meat, & timendò honoret? Ah! quid
tunc dicturi? Aut quid facturi sumus?
Nihil tunc divitiæ! Nihil scientiæ! Sola
piè facta proderunt. Hæc cogitans Vir
secundùm cor Dei S. Job, tremulus in-
terrogat: *Quid faciam, cum venerit ad
judicandum Deus, & cum quaesierit, quid
respondebo illi? Cedri nutant: Quid
cum palea?*

Instructio meritoria.

Cor purum, & conscientia bona, ac
quieta

quieta S. Michaëli est acceptissima. Hanc
 solam si portaverimus ad tumulum, non
 habebimus, quod timeamus in conspe-
 ctu Judicis. Ut perpetuò possideamus,
 ô S. Michaël! suscipe omnes Dominicas
 dies, quas, per singulos annos tuo amori
 specialiter consecratos volumus, & nobis
 constituimus. Confirmabimus aut unâ
 in hunc finem directâ S. Communione
 extraordinariâ, aut S. Rosariô duplica-
 tî, ut Archifraternitas tua aliàs celeberrima
 in omnes transeat populos incre-
 mentî maximî. Denique dicamus
 Psalmum: *Benedic anima mea Domi-
 no, & omnia, quæ intra me sunt Domi-
 ni sancto ejus.* Demus Angelis & Ar-
 changelis aliquod tempus vitæ nostræ,
 ne vanitas, aut oblivio devoret.

Festum S. Hieronymi Ecclesiæ
 Doctoris illuminatissimi.

EXHORTATIUNCULA I.

Flli! ad speluncam Bethlehemiticam
 nobiscum! Cernemus ibi S. Hiero-
 nimum divinis studiis, & contempla-
 tionibus penitus immortuum. Ah!

A a 4

quan-

quando erit finis vanitatum, & stulticiarum nostrarum, quibus diu, ac noctu inhiamus? *Nihil cras sentit in nervo, dum animus est in paradiso.* Tertull. Nemo inspexerit cœlum, quin terram spernat, cœlum cupiat, Deum amet, adoret, & timeat, sibi que dicat: *Quid cum terra illi, qui possidet cœlum.* Chryf.

Instructio meritoria.

Sed quid interrogamus de fine? Hodie cras nesciat! elevemus mentem & cor nostrum, quò vocat Deus. Quò mediò? Quadam recollectione speciali per mediam horam continuanda, & à *Lytaniis Sanctorum omnium* inchoanda. *Sic nobis oppidum carcer, & solitudo paradisi.* S. Hieron.

II.

Dilecte mi! Hieronymus deserit Romam, ubi mirò colebatur honore. Maluit vir Domini latere, quàm ab homine æstimari. O chare! quò longior ab hoc sæculo, eò conjunctior Deo, & cœlo. Fugiamus & nos. Non fidamus hominum judicio. Aliter opinan-

nantur sensus; aliter Deus. Quod mundus honorificum censet, sæpe in oculis omnia videntis vile, & abjectum est.

Instructio meritoria.

Profectò laus magna deserti, ut diabolus, qui in paradiso vicerat, in eremo vinceretur. Nec semel sufficiat, eum succubuisse. Expedi, ut quotidie nostrâ triumphetur virtute. Studeamus hodie occultæ vitæ, & pro impetrando omnis mundanæ, & humanæ laudis contemptu perfectò oremus in honorem duodecim graduum humilitatis in Christo Jesu 24. *Pater & Ave* cum Psalmo: *Domine! non est exaltatum &c.* sub hac tesserâ: *Nemini placere cupio, nemini displicere timeo. Est solus Deus, quem quero, & diligo.*

III.

Dilectissime! quid sibi in manibus S. Hieronymi grande saxum? Cur pectus rubescit? Itâne sanctus iudicem timet? Veniam peccatorum supplicat. Sumus & nos parati? Instat reddenda ratio. Ad hanc nos reflectamus! contremiscamus! rejiciamus mundi memo-

562 Dominica I. Octobris. SS. Rosarii.

riam! amplectamur Crucem! prope-
remus ad pœnitentiam. Hoc sapere cum
D. Hieronymo est.

Instructio meritoria.

Mortis ut recordatio sit nobis fre-
quentissima, commendo pietati quoti-
dianam defunctorum in cœmeterio vi-
sitationem, ubi sæpius pro generoso sæ-
culi contemptu, & radicato Dei amore
recitabimus aut dolorosum Rosarium,
aut Vesperas ex officio defunctorum, aut
preces alias in hunc finem pro solatio ani-
marum ordinatas. Misere mini! Mife-
re mini! Agitur & de propria anima!

O C T O B E R.

Festum Sanctissimi, & ter Be-
nedicti Mariani Rosarii.

EXHORTATIUNCULA I.

Quanta hodie Festivitas! Dominica
quanta! O fili! Verè nominan-
da victoriæ dies! Quia solemnitas
agitur, quâ innumera in mundum in-
vecta sunt beneficia per SS. Rosarium.
Mundus ubi esset, si S. Rosariô suô la-
beni